

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De domino Amilio de Buren. IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

plurimum dilexit, & in cuius obitu lachrymas multas fudit, ipsum in breui subsequutus est. Nam missus cum fratre Amilio ad Abbatem in Dickeninghe doctorem decretorum, cum quo sepius tractare de casibus iuris consuevit, reuertens de via Wyndesem venit: ibique pernoctando, infirmatus est vsque ad mortem.

8. Cui Amilius inquit: Videtur mihi, quod mori properas. Ad quem ille: Hoc etiam videtur mihi. Itaque crescente ægritudine, in nocte sanctæ Barbaræ Virginis, quasi somno leui sopitus spiritum vitæ exhalauit, anno Domini millesimo trecentesimo nonagesimo octauo, ætatis suæ trigesimo primo. Cuius corpus à priore & fratribus digno cum honore, in transitu ante fores Ecclesiæ est sepultum. Audiens autem dominus Florentius obitum dilecti domini Gerardi, contristatus est valdè. Et fleuit ipse, & omnes fratres eius cum eo fletu magno, charitate nimia compellente. Quia sublatus est ab eis frater charissimus, qui erat columna domus, & altera manus in negotijs pertractandis. Sed benedictus Deus, qui talem virum nobis habere concessit.

V I T A

D. AMILII BVRENSIS.

1. **N**unc dilecti, & Deo digni Sacerdotis domini Amilij, habenda est memoria, & huic chartulæ inserenda. Hic quidem successor reuerendi patris Domini Florentij, in regimine domus extitit secundus, ab ipso familiariter dilectus, & multis virtutum gemmulis insignitus. Fuit namque de partibus Gelrię, in confinio Domini de Buren oriundus; & inter suos progenitores, de numero curialium curialis æstimatus.

2. Cumque studij causa se Dauentriam applicui sset, vbi studium particulare tunc satis viguit, tanta diligentia in scholasticis artibus profecit, vt in breui inter primarios vnus de doctioribus fieret, & magistro propter ingenij subtilitatem charius placeret. Dei autem munere factum est, vt tale ingenium in seculari vita non periret; nec mundi honores per scientiam ambiret, sed omnia tanquam stercorea refutaret. Prauentus ergo caelesti gratia, & ab altissimo inspiratus, accessit domum domini Florentij, & attractus est pietate sermonum eius: subdens se consilio Spiritus sancti, per os reuerendi patris loquentis, qui ei monita dabat sapientiæ salutaris. Igitur postpositis scholis, & amicis carnalibus derelictis, factus est humilis frater & Christi discipulus: atque suo exemplo in illis profuit ad renunciandum seculo, & seruendum Chri-
sto.

sto. Tradidit autem semetipsum ad humillima quæque opera faciendâ, non parcens corpori propter animæ suæ salutem, nil proprii commodi quærens in præsentî. Sed in virtute sanctæ obedientiæ, graues etiam labores subiit pensando, braxando, & alia qualibet sibi commissâ hilariter & fideliter exequendo.

3. Mirabantur multi, quòd in corpore non grandi potuit tam laboriosa exercere; quæ utique in seculo non didicit, nec prius facere consuevit, & vix aliquis fortior pro temporali lucro perfecisset. Sed amor Christi & fraterna charitas valens ad omnia bonæ voluntati vires ministrabat: vt meritum eius amplius cresceret, quo omnibus feruentibus laborabat. Qui in tantum Deo & fratribus placuit, vt post dormitionem domini Luberti & Gerardi, statim sacerdos ordinaretur domino Florentio adhuc viuento, Cumque primam missam suam celebrare deberet, dominus Florentius superpelliceo indutus affuit, donec officium suum ad honorem Dei perfectè deuoteque compleret. Celebrauit autem ante summam missam, super altare sancti Pauli, (pertinens ad vicariam domini Florentij) satis secretè sine concursu populi.

4. Hic itaque pietate præcipuus, & in omni commissio verè fidelis, cunctisque in necessitate positus consolatiuus amicus, tempore pestilentiali curam gessit infirmorum; paratus cum fratribus suis aut viuere aut mori, ex obedientia & charitate fraterna. Nam Ioanni Kessel coco domus, & domino Luberto assistit intrepidus, vsque in finem vitæ ministrando eis, & alijs multis simili morbo detentis. Ipse quoque post multa obsequia fratribus impensa ægrotare cœpit, sed Deo miserante ad consolationem fratrum reconualuit, ne tristitiam super tristitiam haberent. Ab eius ore multa bona de virtutibus fratrum audiui, quæ in huius operis libro, vbi oportunitas requirebat, conscripti, quamuis relatores nominatim non expressi.

5. Venit aliquando ad fratres in montem sanctæ Agnetis, & loquens aliquibus sibi notis, hortabatur eos permanere in sancto proposito ordinis, ad proficiendum in virtutibus. De cuius bonis moribus & gratiosis verbis valde edificatus fui: quia serena facie & oculis ante se fixis stetit, sicut agnus mansuetus, astantium facies non attendens. Igitur post felicem domini Florentij obitum, qui ipsum ad gubernationem domus deputauit, expletis in bono regimine quatuor annis & mensibus quasi tribus, obdormiuit in Domino in profesto Barnabæ Apostoli, anno Domini millesimo quadringentesimo quarto. Qui sepultus est iuxta dominum Lubertum, in cœmeterio sancti Leuini ad australem partem ecclesiæ, non longè à vestibulo sacerdotum.

Excerpt.